isu-conference.com

ISU
INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

7th International Scientific and Practical Conference

GLOBAL TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF INFORMATION TECHNOLOGY AND SCIENCE

November 11-13, 2026
Stockholm, Sweden

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

7th International Scientific and Practical Conference

«Global Trends in the Development of Information Technology and Science»

Collection of Scientific Papers

November 11-13, 2026,
Stockholm, Sweden

UDC 001(08)

Global Trends in the Development of Information Technology and Science: Collection of Scientific Papers with Proceedings of the 7th International Scientific and Practical Conference. International Scientific Unity. Stockholm, Sweden. November 11-13, 2026. 1087 p.

ISBN 979-8-89704-992-9 (series)
DOI 10.70286/ISU-11.11.2026

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 979-8-89704-992-9

ISU
INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

© Participants of the conference, 2026
© Collection of Scientific Papers "International Scientific Unity", 2026
Official site: https://isu-conference.com/

CONTENT

SECTION: ACCOUNTING AND TAXATION

Китайчук Т.Г., Паламарчук А.Ю.
ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ВТРАТ І ПОШКОДЖЕННЯ МАЙНА ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ……... 30

Саєнко О.Р., Йожикова І.В.
ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА…….. 32

Maksymenko I., Kikot I.
DIGITAL TRANSFORMATION OF ACCOUNTING AS A PREREQUISITE FOR IMPROVING THE QUALITY OF INFORMATION SUPPORT FOR MANAGEMENT DECISIONS……. 36

SECTION: AGRICULTURAL SCIENCES

Лагута А.І.
ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ МІКРОДОБРИВ У ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ СОНЯШНИКУ…… 40

Карпенко О.В., Рєзнік К.М.
АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ МОДЕРНІЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РЕПРОДУКЦІЇ М'ЯСНОГО ПТАХІВНИЦТВА…….. 42

Tretiakova S., Mykhailiuk A., Bryk M., Kramarenko B.
INTEGRATING SENTINEL-2 AND UAV IMAGERY FOR TARGETED FIELD SCOUTING IN WINTER WHEAT…….. 47

Sakhno V., Puhach A., Kotsyuba A.
THE USE OF AGRIDRONES UNDER ELECTRONIC WARFARE CONDITIONS AND IN THE ABSENCE OF GPS NAVIGATION…… 50

Біловус Г., Ващишин О., Голець І., Бернат Я.
ЕФЕКТИВНІСТЬ ПЕРЕДПОСІВНОГО ПРОТРУЮВАННЯ НАСІННЯ У ЗАХИСТІ ЯЧМЕНЮ ОЗИМОГО ВІД КОРЕНЕВИХ ГНИЛЕЙ……... 54

Воробель М., Каплінський В., Клим О.
ЗМІНИ КІЛЬКІСНОГО СКЛАДУ ОСНОВНИХ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ГРУП МІКРООРГАНІЗМІВ РУБЦЯ ТЕЛИЧОК ЗА ВПЛИВУ ФІТОБІОТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ ОРЕГАНОМІКС…….. 60

Лагута А.І., Сіренко М.Д.
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ВРОЖАЙНОСТІ СОЇ ЗАЛЕЖНО ВІД ЕЛЕМЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ…… 65

SECTION: ARCHITECTURE AND CONSTRUCTION

Чижевська М.В.
ОЦІНЮВАННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ДЕВЕЛОПЕРСЬКИХ ПРОЄКТІВ З УРАХУВАННЯМ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬ…… 67

Zel V., Panina O.
PROJECT-BASED LEARNING IN THE TRAINING OF FUTURE ARCHITECTURAL ENVIRONMENT DESIGNERS……. 69

Форсюк У.Р.
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗМІНИ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ ОРЕНДІ……. 72

Іваночко У.І., Родинчук К.С.
СТРАТЕГІЯ АРХІТЕКТУРНО-ПРОСТОРОВОЇ КОНЦЕПЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ НА ОСНОВІ МОДЕЛІ «ОПОРНИЙ ЗАКЛАД – СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ЦЕНТР» (НА ПРИКЛАДІ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ)…….. 75

Udovenko I., Borovyk P., Molozhanova D.
THE IMPACT OF URBANIZATION ON LAND USE PROSPECTS…… 79

SECTION: ART HISTORY AND LITERATURE

Каменецька Ю.В., Беспалько О.Д.
ВІЗУАЛЬНЕ ПРОЄКТУВАННЯ ІГРОВОГО ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ 3D-МОДЕЛЮВАННЯ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ 81

Тверітінова Т.І.
ПРОБЛЕМА «ІНШОГО» В КОМЕДІЇ В. ШЕКСПІРА «ВЕНЕЦІАНСЬКИЙ КУПЕЦЬ» …… 87

Kopytets P.
THE CONTEMPORARY REINTERPRETATION OF IVAN NECHUI-LEVYTSKYI'S KAIDASHEVA SIMYA IN THE MODERN UKRAINIAN THEATRE SPACE: BETWEEN CLASSICAL HERITAGE AND CONTEMPORARY READING…….. 90

ПРОБЛЕМА «ІНШОГО» В КОМЕДІЇ В. ШЕКСПІРА «ВЕНЕЦІАНСЬКИЙ КУПЕЦЬ»

Тверітінова Т.І.
кандидат філологічних наук, доцент
Київський столичний університет
імені Бориса Грінченка, Україна

Бінарна опозиція «Я – Інший» зазвичай пов'язується з філософією їхніх взаємин і – ширше – їхніх культур. Як зазначає український дослідник В. Будний, «західна логоцентрична традиція тривалий час розглядала ті взаємини в рамках універсального протиставлення тотожності й відмінності, коли Інший мислився як Чужий, іншість якого підлягає підпорядкуванню й асиміляції або ж виключенню» [1, с. 54]. Враховуючи міждисциплінарний характер сучасної імагології, висвітлення цієї проблеми передбачає залучення здобутків культурології, історії, етнопсихології, які надають більш повне уявлення про національну ідентичність, характери, мову, спосіб життя та звичаї того або іншого етносу. В сучасній гуманітаристиці подолання етноцентристського мислення, налагодження взаєморозуміння та діалогу між «своїм» і «чужим» є однією з нагальних проблем. Актуальність її полягає в тому, що внаслідок загострення етнічних, релігійних та культурних конфліктів зростає посилення нетерпимості до будь-якої «чужості»/ «інакшості». Про це писали Е. Гуссерль, Ж.-П. Сартр, Е. Левінас та ін. Різні аспекти діалогічної проблематики досліджувалися М. Бубером, К. Ясперсом, Ю. Лотманом, Б. Вальденфельсом та ін., які вважали, що усвідомлення існування «чужого»/ «іншого» є оптимальний шлях до порозуміння і може бути з'ясованим тільки в процесі спілкування.

В творчості В. Шекспіра проблему «Іншого» зазвичай пов'язують з комедією «Венеціанський купець» (єврей Шейлок), трагедією «Отелло» (венеціанський мавр) і драмою «Буря» (індіанець Калібан). В літературознавстві це питання досліджували Н. Торкут, М. Соколянський, H. Bloom, V.K. Yanik, S. Wells, A.S. Weber та інші науковці. Більш докладно означену проблему розглянемо на прикладі комедії В. Шекспіра «Венеціанський купець».

Події в п'єсі відбуваються у Венеції в XVI столітті. Заради розширення міжнародної торгівлі тогочасна Венеціанська республіка декларувала рівність усіх громадян перед законом. Але існував закон про чужинців (AlienAct), згідно якого містяни розділялися на дві антропологічні категорії з різними правами: громадяни (Свої) і чужинці (Інші). І при будь-якому судовому процесі закон завжди обертався на користь Своїх.

Євреї, які переїхали до Венеції з різних країн внаслідок їхнього переслідування, були найбільш політично та культурно маргіналізованим етносом. Відокремлення євреїв як «Чужих» простежується на різних рівнях: просторова ізоляція (проживання в гетто і заборона виходити в місто вночі), візуальне маркування (спеціальний одяг), економічне обмеження (заборона на

професії, крім мануфактури, медицини та лихварства, в той час, коли саме лихварство був неприпустиме для християн).

В п'єсі В. Шекспіра проблема «Іншого» в антропологічному аспекті розкривається через протистояння венеціанця-християнина Антоніо та єврея-юдея Шейлока, де «Інший» представлений як чужинець та моральний антипод. Культуроцентризм Антоніо та його друзів виявляється в неприйнятті самого факту існування чужинця, що простежується в дегуманізації антипода – «…дали ви стусана і часто псом огидним називали» [2, с. 492]; у зневазі до чужої віри – «…обзивали…невірою й плювали на каптан святковий мій єврейський» [2, с. 492]; до його професії – «…ви в Ріальто з мене глузували – з моїх відсотків і мого багатства» [2, с. 491].

Зневага до чужинця, переведення його до нижчої категорії тварин – характерний антропологічний маркер відчуження «Іншого». Це спостерігається у ставленні друзів Антоніо до Шейлока: для Соланіо він – «старе падло» [2, с. 519], «єврей, собака» [2, с. 513]; Граціано називає його жорстоким, чий «дух похмурий жив у тілі вовка» [2, с. 544]. Слуга Ланчелот, який в п'єсі виступає трікстером, переходить від багатого господаря-єврея до незаможного Бассаніо, бо вважає що єврей «із диявольського кодла» [2, с. 496]. Всі разом вони сприяють втечі доньки Шейлока з Лоренцо, яка обікрала рідного батька і виявила бажання зректися своєї віри.

Шейлок і сам ухиляється від зайвого спілкування зі своїми кривдниками: «Я ладен у вас купувати, вам продавати, з вами розмовляти, з вами гуляти тощо, але не хочу ні їсти з вами, ні пити з вами, ані молитися з вами» [2, с. 489].

Обурення і відчай від постійного приниження вибухають у знаменитому монолозі Шейлока, в якому він намагається апелювати до спільної біологічної та психологічної природи людини: «Хіба єврей не має очей? Хіба єврей не має рук, частин тіла, почуттів, прихильностей, пристрастей? Хіба не живить його та сама їжа, що й християнина? Хіба не ранить його така сама зброя?... Хіба не відчуває він холоднечі взимку і спеки влітку, як і кожен християнин? Коли ви раните нас, хіба ми не спливаємо кров'ю? …Коли ви нас труїте, хіба ми не помираємо?.. І коли ви нас кривдите, хіба ми не повинні мститися? Якщо ми подібні до вас у всьому, то хочемо бути подібними до вас також і в цьому… Коли християнин скривдить єврея, до чого має вдатися … його терпеливість?... До помсти!» [2, с. 519].

Помста єврея – вирізати фунт м'яса з тіла Антоніо за несплату векселя – набуває символічного значення. Це метафора прагнення знищити «Іншого» на фізичному і соціальному рівні: «Я виріжу його серце. Коли його в Венеції не буде, я зможу вести мої торгівельні справи так, як схочу» [2, с. 521].

Вважаючи рівність всіх перед законом, Шейлок подає позов до суду, вимагаючи сплати по зобов'язанню. Але венеціанське судочинство виявляє асиметрію справедливості. Якщо на початку процесу суддя нагадує Шейлоку про милосердя, то згодом, коли виявляється, що вексель Антоніо коштує його життя, правова система Венеції повертається проти лихваря: за вироком половина його майна має відійти до державної казни, половина – до Антоніо як потерпілого, а життя Шейлока залежатиме від рішення дожа, який долучається

до спільної думки охрестити єврея. Отже, коли венеціанське право перемагає Шейлока, панівна культура не просто карає його фінансово, вона знищує його як «Іншого», нівелюючи його ідентичність. Наприкінці п'єси Шейлок розорений і морально знищений: в нього відібрали майно, його примусили охреститися; його зраджує рідна донька, яка втекла з дому з християнином і готова прийняти його віру, чим позбавляє рідного батька передачі національної травми і традицій роду наступним поколінням.

До речі, легкість, з якою Шейлок відмовляється від віри батьків, викликала заперечення у дослідника Г. Блума. В своїй книзі «Сучасні критичні інтерпретації: Венеціанський купець» (2010) він зауважує, що персонаж з таким темпераментом повинен обрати смерть, а не навернення до християнства. Втім Шекспір писав комедію, і йому потрібен був щасливий фінал, а з християнської точки зору випадок із лихварем-євреєм цілком вкладався в уявлення про happy end.

В п'єсі В. Шекспіра дві сюжетні лінії: перша – це опозиція єврея Шейлока і венеціанських християн, друга - обрання знатною панною Порцією свого майбутнього нареченого. На руку Порції претендують кілька іноземних принців і вельмож, чим вона вельми незадоволена. В критиці кандидатів в женихи простежується культуроцентристська упередженість багатої венеціанки, яка висміює національні стереотипи тогочасної Європи і відзначає їх як «чужих» і негідних її вибору. Так, принц Неаполітанський – «справжній жеребець, бо в нього тільки й мови, що про свого коня» [2, с. 486]; німецький пфальцграф – «безнадійно похмурий… з нього вийде плаксивий філософ під старість» [2, с. 486]; небіж герцога Саксонського – п'яниця, «в найкращому стані – він трохи гірший за людину, а в найгіршому – трохи кращий за тварину» [2, с. 487]; французький вельможа Ле Бон – людина без власного обличчя, «у нього прикмети всіх і нікого» [2, с. 486]; англійський барон Фолконбрідж – «німий манекен» [2, с. 487], позбавлений смаку і здатності комунікувати; шотландський лорд – беззахисний сусід, «позичив ляпаса в англійців і заприсягнувся, що поверне його, тільки-но здужає» [2, с. 487] тощо. Це при тому, що вона майже не спілкувалась ні з ким з цих людей, але маркування «чужості» при додаванні негативних рис цілої нації налаштовує її на заперечення їхньої ідентичності.

Зовсім інша історія відбувається з Бассаніо, венеціанським воїном і вченим. При більш поблажливих умовах відбувається його випробування, адже панна вже прийняла рішення на користь «Свого» як за соціальним колом, так і за духовною спорідненістю, мовою і релігією.

Окремої уваги заслуговує образ ще одного претендента – принца Марокканського, який додає до проблеми «Іншого» расовий аспект. Так само, як і Шейлок, він є представником «Іншого», екзотичного нехристиянського світу. Так же само він апелює до біологічної рівності всіх людей: «Не зневажай мене за чорну шкіру, адже ліврея чорна ця – з вини мого найближчого сусіда - сонця…Нехай за всіх людей …один з найкращих з'явиться сюди…розріжемо собі ми власне тіло – побачиш, в кого червоніша кров!» [2, с. 494]. Але якщо Шейлок говорить про рівність з позиції приниженого, то марокканський принц

перекодовує свою расову відмінність на знак обраності, адже засмаглість – це ознака близькості до сонця. Під час випробування він з трьох скриньок обирає золоту, в якій знаходить записку з повчанням: «Не все те злото, що блищить» [2, с. 511]. Це сприймається як символічний урок від європейської культури: зазвичай східним правителям дорікали за захоплення зовнішнім блиском і розкішшю. Для Порції непереборним бар'єром стає расовий маркер претендента: християнська антропологія поєднувала чорний колір шкіри з демонічними силами, тому Порція поспішає розпрощатися з таким принцом: «Щасливе визволення!.. Хай кожен з таким кольором шкіри обирає саме так» [2, с. 512].

Тож, як бачимо, в п'єсі В. Шекспіра «Венеціанський купець» опозиція «Свій» - «Чужий» розглядається на двох рівнях: культурно-релігійному і морально-філософському. Етно- і культуроцентризм панівної нації в даному творі не сприяють порозумінню і налаштуванню діалогу між «Своїм» та «Іншим».

Список використаних джерел

1. Будний В. Розгадка чарів Цирцеї: національні образи та стереотипи в освітленні літературної етноімагології // Слово і Час. 2007. № 3. С. 52-63.
2. Шекспір В. Твори : у 6 т. Т. 2. Венеціанський купець. Київ: Дніпро, 1985. С. 477-570.
3. Bloom H. Modern Critical Interpretations: The Merchant of Venice. N.Y: Infobase Publishing. 2010. 205 p.

THE CONTEMPORARY REINTERPRETATION OF IVAN NECHUI-LEVYTSKYI'S KAIDASHEVA SIMYA IN THE MODERN UKRAINIAN THEATRE SPACE: BETWEEN CLASSICAL HERITAGE AND CONTEMPORARY READING

Kopytets Polina
master's degree student,
Kharkiv State Academy of Culture, Ukraine

Abstract. The article examines the contemporary reinterpretation of Ivan Nechui-Levytskyi's novella Kaidasheva Simya (The Kaidash Family) in the Ukrainian theatrical space. It explores the specific features of staging a classical literary work through the productions of the Ivan Franko National Academic Drama Theatre, the Maria Zankovetska National Theatre, and the Transcarpathian Academic Regional Ukrainian Music and Drama Theatre named after the Sherehii Brothers. Particular attention is paid to immersive theatrical practices, the transformation of stage characters, and the reinterpretation of the novella's themes in the context of contemporary social realities. The article identifies key tendencies in the interaction between literary tradition and innovative directorial approaches.